

TEATRE ▶ ESTRENA

The Chanclettes repassen els seus 15 anys de 'turmixplayback'

▶ El grup presenta un hilarant recorregut pels seus millors esquetxos a la Sala Muntaner

▶ «És un divertiment amb una càrrega de crítica social», declara la companyia catalana

IMMA FERNÁNDEZ
BARCELONA

«A» nar rumb a la felicitat. Aquesta és la nostra filosofia i qui vulgui apuntar-s'hi, que vingui a veure'ns; que per penes ja hi ha la COPE». Ho diu Josep Maria Portavella, director i actor de The Chanclettes, que avui estrena a la Sala Muntaner *Gold, 15 años de Turmixplayback*, un «viatge a l'úter de l'univers chancletter» en què reuneixen els millors esquetxos de la seva trajectòria, altres de desconeguts –presentats en bolos i actes privats– i referències mediàtiques actuals.

A Portavella l'acompanyen d'altres: el muntatge de l'escenari Andreu Cayuela, Josep Coll i Ramon de Segarra, tots amics i residents a Barcelona que fa tres lustres van decidir enfilarse a les plataformes i posar-se a treballar per confeccionar «un divertiment no exempt de crítica social i política».

Els va sortir un musical amb un llenguatge propi: el *turmixplayback* –tot és *playback*– i amb ell tornen, sis anys després del seu últim muntatge, *RGB, una triangular comèdia*, per alegrar aquests temps de desànim.

POTI-POTI AUDIOVISUAL // Del seu flagell humorístic no se'n salven, entre d'altres, Amy Winehouse, Jiménez Losantos, Zapatero, Maria de la Pau Janer, Belén Esteban, María Teresa Campos, la duquessa d'Alba... Famo-

▶ Els integrants actuals de The Chanclettes, ahir a Barcelona.

sos diversos que, passats pel túrmix de la companyia, es barregen en un «poti-poti» de cançons i fragments de textos, pel·lícules i programes radiofònics i televisius (des de *Tardes con Ana Rosa* fins a *Shin-Chan*). I citen diversos exemples del resultat: «¿Què pensarien si, de sobte, la du-

quesa d'Alba fos una de les noies de *Sexo en Nueva York?* ¿I si la mare de Tinki-Winki dels *Teletubbis* fos Amy Winehouse?».

Els, aclareixen, no tenen res de *drag queens*. «Som més pallassos, *downs*, i fem un retrat de la societat amb referències molt variades. For-

malment ens assemblem a *Samantha ups!*, del K3. Al començar, els nostres referents eren La Cubana i Chicos Mambo», subratllen els quatre.

«El nostre humor té més càrrega sexual que política. No fem *Polònia*», matisa Portavella, que anima el personal a veure el nou muntatge, tot i que només sigui per «curiositat històrica». «Aquesta vegada presentem, incloent-hi projeccions de vídeo, un recorregut paral·lel entre les nostres paròdies i els fets més rellevants que han passat a Catalunya, l'Estat i el món durant els últims tres lustres. Així, per exemple, mentre queien les Torres Bessones, nosaltres ens enlairàvem al festival de teatre d'Edimburg».

Els quatre comedians interpreten un total de 48 personatges, amb

«No som 'drag queens', sinó pallassos que fem un retrat de la societat»

el seu respectiu *atrezzo* (rimel, perruques...), que comporta un tràfic frenètic entre bastidors. «Per a cada personatge podem fer servir fins a 30 veus diferents, totes en *playback*», explica Cayuela, que lluny de l'escenari és «funcionari de l'Estat espanyol». I és que tots, autodidactes de l'humor, han simultaniejat les *chanclettes* amb altres vestuaris laborals més *seriosos* (a la universitat, com a inspectors de treball...).

I és aquesta escollida falta d'exclusivitat –«només és una pota de la nostra vida», diuen– la que ha fet que els membres del grup variessin al llarg de la seva història professional. Una història que va néixer a Llantíol, el 1994, i que ara presenten «remasteritzada» i amb la certesa que «la realitat supera The Chanclettes». Per més que amplifiquin l'absurd que ens envolta. ■

HISTÒRIA ▶ MOSTRA

L'home dels gels' serà exhibit amb 60 mòmies

EL PERIÓDICO
ROMA

Més de 60 mòmies faran companyia a Oetzi, el mil·lenari *home dels gels* trobat el 1991 als Alps, al Museu Arqueològic de la regió italiana d'Alt Adige (fronterera amb Àustria), que acollirà l'any que ve una exposició sobre la història de la momificació.

Oetzi, la mòmia natural més gran que es coneix a Europa, serà la protagonista de la mostra *Mòmies. Sonni d'una vida eterna*

▶ Mòmia de nen.

que estarà oberta entre el març i l'octubre del 2009, i que ocuparà el museu de la localitat de Bolzano on es conserva a baixa temperatura des del 1998.

És la necessitat que té Oetzi –de més de 5.000 anys d'antiguitat– de mantenir-se en fred el que ha portat els promotors de la mostra, el grup museístic alemany Reiss-Engelhorn, a desplaçar fins als Alps aquest nombre de mòmies. Totes seran exhibides en el seu context cultural, acompanyades d'instal·lacions multimèdia. ■

Crònica

Enfrontament d'oposats

'Mama Medea' situa amb força la tragèdia en els conflictes més actuals

CÉSAR LÓPEZ ROSELL
BARCELONA

Nova lectura del mite de Medea al Romea, a càrrec de l'autor flamenc Tom Lanoye, que revisa la tragèdia d'Eurípides a partir d'*Els argonautes* d'Apol·loni de Rodes. Suposa també el debut de l'autor a Barcelona, que es completarà al Lliure amb *Mephisto for ever*, i el primer paper de protagonista total de Roser Camí. Un repete el d'aquesta *Mama Medea* superat en una segona part més aconseguida que la primera, narrada com un conte per situar el drama en l'actualitat.

Després d'aquest pròleg, que ens remet a altres versions de l'obra, el

muntatge de Magda Puyo entra en matèria i apareixen, en una barreja de tragicomèdia i drama, tots els contrastos. Afloren les tensions, les diferències entre masculí i femení, els conflictes del matrimoni, la discriminació de l'estranger i/o immigrant, la intolerància, la corrupció per assolir el poder...

VELLÓ D'OR // La història arrenca amb la volcànica trobada entre Jàson (un sòlid Lluís Villanueva) i una canviant, visceral i embogida Medea (inspirada Roser Camí, absorbida per un paper de gran intensitat dramàtica) a Còlquida. La consecució del velló d'or és l'objectiu de la

incurió a l'illa del rei Eetes (Carles Canut), pare de Medea. La traïció i la sang comencen a fluir en nom de l'amor i de l'ambició.

El xoc entre tots els oposats, que arriba fins i tot al llenguatge més poètic de l'inici al més pla del món d'avui situat a Corint, és un dels elements de l'obra. Tot creix en la mesura que el relat es va omplint d'emocions. Victòria Pagès (dramàtica Calciope i lluminosa bruixa Circe), Àngels Bassas (Apsirt, i seductora i còmica Creüsa), Joan Negriè (Ides, i divertida assistenta), Boris Ruiz (Telamó, i professor de gimnàstica) i Dafnis Balduz (Frontis) completen l'equilibrat repartiment. ■

▶ El mite de Medea, en el muntatge del Romea.